pakkus ennast Koliatiga taplema. Saul tahtis kül tedda temma noordusse pärrast taggasi hoida; agga kui Tawet järrele ei andnud, panti temmale raud-kübbar päh̄ä ja raud-rided selga, agga et ta nende al ennast nenda ei wöinud ligutada, kuida tahtis, panni ta neid kohhe mahha, ja läks omma karjatse-keppi ja lingoga hirwhamba waenlasse wasto, kindlaste Jummala peale lootes. Kui nüüd Koliat temma peale olli tullemas, wiska Tawet lingo kiwwiga temmale otsa, et ta uimane mahhalanges; Tawet tömmas ta omma möga tuppest ja raius temma pea otsast ärra. Wilistid pöggenesid siis sure hirmoga ja jätsid taplusse ma Israeli-rahwa kätte.

Selle ja mitme mu teggude pärrast auustas ja kitis rahwas Tawetit; agga Saul hakkas tedda kaetsema, tedda wihkama ja takkakiusama. Sedda ennam hoidis Jonatan, Sauli poeg, Taweti pole, ja nende noorte meeste köikumatta sõbrus on nendasammoti wannaks-sannaks sanud, kui Tammon ja Pitiasi, ning Orestes ja Piladesi sõbrus Kreka rahwa seas. Jonatan teadis kül, et Tawet temma issa aujärge piddi pärrima; siiski hoidis ta ennast temma pole, armastas tedda, ja andis temmale teada, kuida Saul sallaja püdis tedda hukka sata; sest et se temmal korda ei läinud, omma issa wihha temma wasto, issa süddamest ärrakaotada. Tawet piddi sepärrast Sauli eest ärrapöggenema. Paljo kes Sauli wallitsusega rahhul ei olnud, seltsisid Tawetiga temma reddo paikas, ja näggi temma mitto sadda meest enese ümber ollewad. Nende wasto läks Saul omma söawäega wälja. Mitto korda olleks Tawet ommas pelgus omma taggaaiajat wöinud tappa; agga temma ei teinud sedda mitte, sest et omma kunninga külge kät ei tahtnud pista. Taweti aus meel löhkus Sauli süddant nenda, et ta kül omma üllekohhut tundis ja tunnistas; siiski ei jätnud temma teise ello peale käimist, ja Tawet pöggenes Wilistide male, kus ta tükki aega ellas.